

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 29 april 2008 in zaak nrs.
08/6006 en 08/6007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 april 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

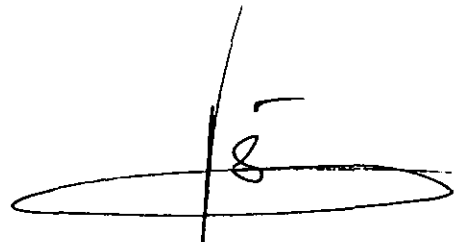
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2008

205.

Verzonden: 23 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 08/6007, AWB 08/6006, V-nummer:

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

verblijvende in het uitzetcentrum te Rotterdam, verzoeker,
gemachtigde: mr. drs. J.M. Walls, advocaat te Dordrecht,

tegen

de **Staatssecretaris van Justitie**, verweerder,
gemachtigde: mr. B.M. Kristel, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 19 februari 2008 afwijzend beslist op de aanvraag van verzoeker tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij faxbericht van 19 februari 2008 beroep ingesteld.

Bij schrijven van 19 februari 2008 heeft verzoeker een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

Het verzoek om voorlopige voorziening is op 28 maart 2008 ter zitting behandeld.

Verzoeker is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. C.E. Koopmans, kantoorgenoot van zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen J.E. Hynd, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb, voor zover hier van belang, kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank bezwaar is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb kan de voorzieningenrechter, indien het verzoek is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank en hij van oordeel is dat na de zitting,

procedurenummers: AWB 08/6007 en AWB 08/6006

2

bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);

l. verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn;"

Ingevolge artikel 28, onder a, van de Vw 2000 is Onze Minister is bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vw 2000:

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; "

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 in samenhang met het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, van de Vw 2000. Verweerder stelt daartoe - samengevat - het volgende.

Aan verzoeker wordt tegengeworpen dat hij, naar eigen zeggen sedert februari 2006 in Nederland verblijft doch eerst op 14 januari 2008 een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft ingediend. Nu verzoeker na binnenkomst niet zo spoedig als mogelijk de bescherming van de Nederlandse autoriteiten heeft ingeroepen, bestaat het vermoeden dat zijn inreis niet werd ingegeven door asielrelevante redenen. Deze omstandigheid maakt dat verweerder twijfels heeft omtrent de betrouwbaarheid van de door verzoeker afgelegde verklaringen.

Verzoeker heeft voorts onvoldoende documenten overgelegd om zijn reisroute vast te stellen en heeft hij geen documenten overgelegd ter staving van zijn asielrelaas.

Daarbij komt dat van verzoekers asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verzoeker heeft zijn land van herkomst, Nigeria, op legale wijze en zonder problemen kunnen verlaten.

Het wordt ongeloofwaardig geacht dat hij door de Nigeriaanse autoriteiten, te weten de State Security (SSS) zou worden gezocht. Verweerder acht de verklaringen van verzoeker over het krantenbericht in de krant 'Freedom News' ongeloofwaardig. Dat verzoeker vreest voor vervolging vanwege zijn homoseksualiteit is enkel gebaseerd op vermoedens van verzoeker zelf.

Dat verzoeker heeft te vrezen voor vergiftigingen of voor andere ziekten die hem door zijn familieleden zouden kunnen worden toegebracht, acht verweerder ongeloofwaardig. Evenmin acht verweerder de verklaringen over de ziekte van zijn vader en moeder geloofwaardig.

In de verklaringen van verzoeker bevinden zich geen aanknopingspunten die tot de gevolgtrekking kunnen leiden dat verzoeker zich op enige wijze als tegenstander van de Nigeriaanse autoriteiten heeft gemanifesteerd en dat hij in een zodanig negatieve belangstelling is komen te staan dat hij bij terugkeer in Nigeria voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin hoeft te vrezen.

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Er zijn geen aanwijzingen dat verzoeker zijn land heeft verlaten van wegens zodanige traumatische ervaringen dat van hem in redelijkheid niet kan worden verlangd terug te keren naar Nigeria. Noch is gebleken van overige klemmende redenen van humanitaire aard die zouden moeten leiden tot verlening van een verblijfsvergunning.

2.3. Verzoeker kan zich niet verenigen met het bestreden besluit.

Omdat verzoeker Europa legaal op basis van een Schengenvisum is ingereisd bestond er voor hem geen noodzaak om documenten ter ondersteuning van zijn relaas mee te nemen uit Nigeria. Verzoeker heeft overigens documenten die zijn relaas kunnen staven, waaronder het krantenartikel, in Nigeria opgevraagd.

Verzoeker meent dat verweerder ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, van de Vw 2000 aan hem heeft tegengeworpen en dat ten gevolge hiervan verweerder een onjuist toetsingskader heeft toegepast. De feiten en omstandigheden zijn daardoor door verweerder onjuist gekwalificeerd en ten gevolge daarvan zijn verkeerde conclusies getrokken. Voorts meent verzoeker dat de beschikking tot stand gekomen is in strijd met het motiveringsbeginsel.

2.4. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Ingevolge vaste rechtspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn

asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

De maatstaf daarbij is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de minister, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Bij de beoordeling door verweerder van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de minister blijkens het gestelde in paragraaf C1/1.2 en paragraaf C1/3.2.2 en 3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000) opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen.

Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om aannemelijk geacht te kunnen worden.

Vaststaat dat verzoeker ten tijde van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd niet in bezit was van een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, en zich evenmin 48 uur na afloop van de geldigheid van zijn grensoverschrijdingdocument bij de betrokken autoriteiten heeft gemeld om een dergelijke aanvraag in te dienen.

Voorts is onweersproken dat verzoeker geen documenten of bescheiden heeft overgelegd om zijn reisroute en/of asielrelaas te onderbouwen.

Verweerder heeft mitsdien terecht artikel 31, tweede lid, onder c en f, van de Vw 2000 tegengeworpen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder kunnen stellen dat gegeven deze omstandigheden deze situatie afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Dat verweerder aldus zou zijn uitgegaan van een onjuist toetsingskader en daardoor een onjuiste beoordeling van verzoekers asielrelaas is niet gebleken.

Nu voorts het standpunt van verweerder dat verzoekers asielrelaas een positieve overtuigingskracht mist, niet (materieel) is weersproken, is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet kunnen blijken van de onrechtmatigheid van het bestreden besluit.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder aldus terecht heeft besloten dat er geen

---

grond is voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder eveneens terecht beslist dat niet aannemelijk is geworden dat er grond is voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

Niet in geschil is dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een vergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Nu nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak ziet de voorzieningenrechter aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak en verzoekers beroep ongegrond te verklaren.

Onder deze omstandigheden dient het verzoek om voorlopige voorziening te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenvergoeding ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding.

Gezien het vorenstaande beslist de voorzieningenrechter als volgt.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep (procedurenummer AWB 08/6006) ongegrond;
- wijst het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (procedurenummer AWB 08/6007) af.

Aldus gegeven door mr. M.A.C. Prins, voorzieningenrechter, en door deze en dra. S.R. Jonkergouw, griffier, ondertekend.

De griffier,

De voorzieningenrechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 29 APR 2008

Afschrift verzonden op: 29 APR 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij op het beroep is beslist, kunnen partijen hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 66113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr A.J.J. Fraanje
Mr B.J. Manspeaker
Steegoversloot 54
3311 PP Dordrecht
Tel. 078 614 50 16
Fax 078 614 55 25

FRAANJE & MANSPEAKER
ADVOCATEN

FRAANJE & MANSPEAKER	
26 MEI 2008	
200803782	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

betreft: Ugochukwu / IND Schiphol (Asiel)
onze ref: 20080192 / ar
uw ref: 0712.14.0151
datum: 26 mei 2008

PER FAX: 070 365 13 80

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Griffier: gemachtigde heeft bij u een rekening-courant t.b.v. de betaling van het griffierecht onder de naam: "Fraanje en Manspeaker advocaten" Hoger Beroepschrift Vreemdelingenwet

Ten behoeve van de vreemdeling:

achternaam
voornamen
geboortedatum
nationaliteit
geslacht
woon- of verblijfplaats

Nigeriaans
Man
Detentieboot Dordrecht,

Van:

naam gemachtigde
volmacht
plaats van vestiging
correspondentieadres
telefoonnummer
faxnummer
Overige gegevens:
IND-nummer
CRV-nummer
IND-district
datum bekendmaking uitspraak
omschrijving uitspraak

B.J. Manspeaker
De advocaat verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.
Dordrecht
Steegoversloot 54, 3311 PP Dordrecht
078 614 50 16
078 614 55 25
0712.14.0151
IND Schiphol
29 april 2008
Het beroep is ongegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening is afgewezen

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (*), wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Ten onrechte heeft de voorzieningenrechter het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen. Naar het oordeel van cliënt heeft de Rechter in onderdeel 2.4 ten onrechte overwogen dat de Rechter slechts marginaal het bestreden besluit van verweerder mag toetsen. Naar het oordeel van cliënt is de toetsing in strijd met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Het Europees Hof voor de rechten van de mens toetst immers vol het besluit en de onderliggende feiten en omstandigheden. In principe

betreft het hier een zaak tussen bestuur en een individu. Om de ongelijkheid te compenseren tussen deze partijen is bescherming geboden via de Awb en via de Rechter. Door de Rechter dient de toetsing van geschillen niet te verschillen bij geschillen tussen twee burgers of tussen bestuur en burger. Indien er een verschillende behandeling plaatsvindt van de toetsing is er sprake van discriminatie op grond van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het BUPO Verdrag met name art. 26.

Gelet op het bovenstaande is de wijze van toetsing door de Rechter in strijd met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Verdrag voor Burgerlijke en Politieke rechten (BUPO verdrag).

Grief 2

Ten onrechte heeft de Rechter geoordeeld dat terecht art. 31 lid 2 onder "c" en "f" van de Vreemdelingenwet 2000 is tegengeworpen. Art. 31 bevat in lid 2 een aantal afwegingselementen, die betrokken dienen te worden bij de oordeelsvorming. Geenszins is in de Vreemdelingenwet aangegeven dat het voorkomen van deze elementen direct afbreuk doet aan de geloofwaardigheid. Er spelen immers andere elementen bij de beoordeling naar alle relevante feiten en omstandigheden. In casu is gesteld dat cliënt niet in het bezit was van een grensoverschrijdend document. Aan cliënt is echter een Schengenvisum verstrekt, waardoor hij in ieder geval toegang kon krijgen tot het Schengengebied. Ten onrechte wordt dit naar het oordeel van cliënt als argument gebruikt.

Een tweede element is dat cliënt zich niet binnen 48 uur heeft gemeld voor het aanvragen van een asielstatus. Uit het Vluchtelingenverdrag blijkt echter geenszins dat, voor het verkrijgen van een vluchtelingenstatus, binnen deze periode altijd melding dient plaats te vinden. Het betreft derhalve een procedureel en formeel vereiste dat oneigenlijk gebruikt wordt bij het inhoudelijke oordeel.

Als derde wordt aangegeven dat er geen documenten zijn overgelegd ten aanzien van het reis- en asielrelaas. Naar de mening van cliënt heeft hij tijdens de procedure voldoende aangegeven waaruit blijkt dat hem niet verweten kan worden dat hij deze documenten niet heeft overgelegd. Cliënt heeft naar vermogen de documenten, die hij heeft kunnen verkrijgen overgelegd in de procedure. Van een verregaande plicht tot het overleggen van documenten kan niet gesproken worden. Dit is ook in strijd met het Vluchtelingenverdrag.

Verzocht wordt daarom het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te vernietigen en het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren onder veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instantiën.

Dordrecht, 26 mei 2008

B.J. Manspeker

